

eSOKOL 3 2012

ZPRAVODAJSTVÍ

- Významný den 2
v Ovčárech-Nedomicích
- Sokol slavil 3
ve starobylém Karolinu
- Župy slaví výročí Sokola 5
- Zemřel bratr 6
Miloslav Pleskač
- Vzpomínka na 9
bratra Bohuslava Bubníka st.

SLET

- Přípravy na slet nabírají tempo 10

ZPRÁVY Z ŽUP

- Sokol Michle slaví 125 let 11
- Vlkov ožil šibřinkami 12
i karnevalem
- Dětský karneval v Mratíně 12
- Novobydžovské 13
sokolské šibřinky
- Sokol – Vzkazy 13
- Jubileum 13

SPORT

- Lyžařské závody přilákaly 14
děti i dospělé
- Durák opět na piedestalu 14
- Premiéra turnaje 15
Fügnerovy župy ve stolním tenise
- PETGYM v Sokole 15
- Vítkovičtí úspěšní 16
na turnaji i v lize
- Bučovičtí dvakrát na bedně 16
- Na Severáku si děti 17
vyzkoušely i skijöring
- Pohár v národní 17
házené spěje do finále

Milé sestry, vážení bratři, nedávno jsme si připomínali den, kdy před 150 lety vznikl Sokol. Jedním z vrcholů oslav tohoto výročí bylo slavnostní zasedání v Karolinu. Bylo to zasedání důstojné, na němž svojí účastí představitelé státu a další významné osobnosti dali jasně najevo, že Sokol má i po sto padesáti letech své významné a respek-

tované místo v české společnosti, v českém státu. Chci na tomto místě poděkovat všem, kteří při organizaci této akce odvedli ohromný kus práce.

Ale oslavy a další akce připomínající naše významné jubileum se nekonaly jen na centrální úrovni v Praze. Mnohé župy a jednoty uspořádaly výstavy, akademie, připomněly toto výročí v regionálním tisku. Sestry a bratři, které tyto akce organizovali, rovněž odvedli poctivou práci, která jim zabrala dost času, který by mohli věnovat své rodině, svým zálibám. Jim všem chci na tomto místě rovněž poděkovat – jak za odvedenou práci, tak nápady, invenci a elán, s nimiž k oslavám Sokola přistoupili.

Ve svém projevu v Karolinu jsem z velké části hovořila o historii Sokola a jejím odkazu dnešku. V krátkém úvodníku snad ani nelze stručně, v kostce shrnout, čím Sokol prošel, co sokolové vyko-

nali, co obětovali ve jménu sokolské filozofie, kterou vyznávali. Přesto lze možná historii shrnout do pár stručných vět, odpovídajících na otázku, čím vším Sokol v minulosti byl.

Sokol byl novátor a průkopník.

Sokol byl vlastenec.

Sokol byl demokrat.

Sokol byl bojovník.

Sokol byl budovatel.

Sokol byl dobrý hospodář.

Ve výčtu bych mohla dále pokračovat. To vše je či chce být Sokol i dnes. Záleží na nás. Protože my jsme Sokol. A jsem přesvědčena, že to celé naší společnosti jednoznačně vyjádříme i začátkem července na XV. všesokolském sletu, který bude důstojným vyvrcholením našeho letošního významného, a zároveň zavazujícího jubilea.

*Hana Moučková,
starostka ČOS*

VÝZNAMNÝ DEN V OVČÁRECH-NEDOMICÍCH

Za přítomnosti významných osobností českého fotbalu a veřejného života mělnického regionu se v sobotu 10. března uskutečnil v T.J. Sokol Ovčáry-Nedomice vzpomínkový slavnostní akt s odhalením pamětní desky zesnulému bratru Stanislavu Ondrákovi staršímu, prezidentovi fotbalového oddílu Sokola a bývalému starostovi T.J. Sokol Ovčáry-Nedomice. Dále byl po něm pojmenován místní sokolský stadion a byla také uspořádána výstava z činnosti a historie jednoty se zaměřením na čtyřicetiletou činnost oddílu kopané. V odpoledních hodinách proběhlo utkání mezi

T.J. Sokol Ovčáry-Nedomice a MFK Chrudim, které skončilo výhrou domácího mužstva 2:1.

Na závěr tohoto dne se uskutečnila slavnostní valná hromada jednoty, kde po zemřelém prezidentovi fotbalového oddílu byl do výboru jednoty a do funkce předsedy oddílu fotbalu jednomyslně zvolen syn bratr Stanislav Ondrák mladší. Za župu Barákovu se tohoto významného dne zúčastnil bratr náčelník župy Milan Marek, který při této příležitosti předal jednotě pamětní list župy a poděkoval za jejich dosavadní činnost.

Lenka Brandová

OPRAVA

V minulém vydání eSokola jsme přinesli pozvánku na župní tábor v Bürserbergu, který pořádá župa Švýcarská. Při opisování pozvánky vypadla z ceny pro děti – členy Sokola jednička a je uvedena cena za desetidenní tábor 40 euro. Moc by se po příjezdu na tábor divili, že je od nich požadováno 140 euro. Redakce se samozřejmě sokolské župě Švýcarské omlouvá, a pokud chcete na tábor své děti přihlásit, počítejte, že cena pro děti – členy Sokola činí 140 euro.

SOKOL SLAVIL VE STAROBYLÉM KAROLINU

V podvečer 10. února se aula starobylého Karolina začala plnit hosty, kteří ji zaplnili do posledního místečka. Zazněly fanfáry ze Sukova pochodu a do auly vpochoďovali praporečníci z historickými sokolskými prapory včetně prvního praporu Sokola Pražského. Takový byl začátek slavnostního zasedání výboru České obce sokolské ke 150. výročí založení Sokola, které se zároveň stalo i oficiálním zahájením sletového roku.

Pozvání na toto slavnostní zasedání přijali předseda Senátu Parlamentu ČR Milan Štěch, předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Miroslava Němcová, ministr obrany Alexandr Vondra, místopředseda Českého olympijského

výboru Josef Dovalil, armádní generál Tomáš Sedláček a starosta Zahraniční obce sokolské Thomas Frey-Materna. Ti všichni vystoupili na zasedání s projevy, zdravici rovněž přednesl Dominik kardinál Duka. Vedle těchto hostů přijali pozvá-

ní na toto shromáždění zástupci vlády, hejtmani několika krajů, představitelé většiny sportovních a společenských organizací, zástupci vysokých škol a církví, představitelé mezinárodních tělovýchovných organizací (jako například prezident ISCA), představitelé zahraničních sokolů z Kanady, Srbska, Slovinska, Slovenska, USA, Rakouska, Švédska, Německa, Švýcarska. Pozváni rovněž byli zástupci velvyslanectví zemí se sokolskou tradicí.

Slavnostní zasedání zahájil a všechny přítomné přivítal ve staroslavném Karolinu rektor Karlovy univerzity Václav Hampl. Úvodem zazněla zdravice prezidenta republiky Václava Klause, který udělil záštitu oslavám u příležitosti výročí založení Sokola. Zasedání zahájila starostka České obce sokolské sestra Hana Moučková, která ve svém projevu připomenula významné milníky v historii Sokola i v dějinách naší vlasti, na nichž se sokolové

výrazně podíleli. Ve svém projevu rovněž připomněla a uctila památku všech sokolů, kteří padli za samostatný stát a svo-

vodu své vlasti – ať již v řadách legií bojujících za samostatné Československo na bojištích první světové války, nebo

v zahraniční armádě či domácím odboji v době fašistické okupace. Část svého projevu věnovala současné České obci sokolské, jejím aktivitám a zdůraznila, že ČOS se hrdě hlásí k filozofii zakladatelů Sokola Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera, která je i po 150 letech stále aktuální a živá – k filozofii všestranného, tělesného i duševního rozvoje člověka, k demokracii a vlastenectví.

V kulturní části vystoupily pěvecké soubory České obce sokolské Gaudium Praha a Foerster Jihlava, dále žesťové kvinteto Brass Five.

Na ukončení zazněla sletová znělka a česká státní hymna.

Na slavnostní zasedání navázala i neoficiální část, v níž byla na programu i prohlídka Karolina, ale především čas na ne-

formální setkávání a povídání a k dobré pohodě hrála muzika Vycpálkovců.

-red-

ŽUPY SLAVÍ VÝROČÍ SOKOLA

Nejen v Praze, ale také v jednotlivých župách a jednotách se připomíná a slaví 150. výročí vzniku Sokola. Zprávy o nich do redakce zasílají dopisovatelé časopisu, jako například bratr Jaroslav Skopal či bratr Jaroslav Janeba.

• Z vernisáže výstavy ke 150 letům Sokola, která je instalována ve zlínském mrakodrapu

SLAVNOSTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ V OLOMOUCI

Ve Vlastivědném muzeu v Olomouci se v sobotu 11. února konalo slavnostní shromáždění ke 150. výročí Sokola. Jeho oficiálními pořadateli byly čtyři sokolské župy Olomouckého kraje, jejichž zástupci také ve Václavkově sálu obsadili největší počet míst. Tíha programového zajištění však spočívala na Sokolské župě

Olomoucké-Smrčkově, jmenovitě na jejím župním vzdělavateli Vilému Klegovi. Byli pozváni nejen sokolové, ale i představitelé veřejného života. Mezi čestnými hosty byli hejtman Olomouckého kraje Martin Tesařík, poslanec a současný starosta Olomoucké župy Jiří Zemánek, primátor města Olomouce Martin Novotný, náměstek primátora města Přerova Dušan Hluzín a místostarosta České obce

sokolské Jiří Juřena. Starostové obcí se objevili mezi samými sokoly, např. Ivo Pitner z Beňova. Kulturní úvodní vložku zajistilo Moravské pěvecké sdružení Olomouc a přednes Vrchlického básně v podání herce Jaroslava Krejčího z Moravského divadla Olomouc. Stručného přehledu dějin Sokola se zhostil Jiří Zemánek a později jej doplnil i Jiří Juřena. Olomoucký primátor se hrdě přihlásil ke svému vztahu k Sokolu, který v něm vypěstovalo vyprávění jeho děda, který pro olomoucký Sokol v minulosti hodně vykonal. Přes současné obtíže s financováním tělovýchovy a sportu v pronesených zdravících zazněla naděje, že stát svou podporu do této oblasti přece jen v blízké budoucnosti zvýší.

Neformální rozhovory před a po slavnosti potvrdily, že Sokol má své významné místo nejen v oblasti o tělesnou zdatnost, ale i v kultuře a na poli výchovy mladé generace. Prakticky všichni, kteří na shromáždění promluvili, popřáli Sokolu hodně dalších budoucích oslav podobných kulatých výročí. Hejtman Olomouckého kraje předběžně přislíbil svou záštitu nad krajským sokolským sletem v Přerově 16. června 2012.

Text a foto: Jaroslav Skopal

VÝSTAVA VE ZLÍNSKÉM MRAKODRAPU

Vernisáž, která se konala v neděli 3. března ve Zlíně, zahájila výstavu k oslavám 150 let Sokola. Její expozice je umístěna v 16. etáži mrakodrapu ve Zlíně, panely se sportovním tématem Župy Komenského jsou přímo u vchodu do restaurace a jsou tak přístupné mnoha návštěvníkům. Tuto sportovní část připravil a instaloval předseda odboru sportu župy Komenského Jaroslav Janeba.

J. Janeba

ZEMŘEL BRATR MILOSLAV PLESKAČ

Krátce poté, co si Česká obec sokolská na slavnostním shromáždění v Karolinu připomenula 150. výročí svého vzniku, přišla smutná správa – 14. března zemřel bratr Miloslav Pleskač, výrazná osobnost soudobého Sokola. Bratr Miloslav Pleskač se aktivně účastnil obnovy České obce sokolské po roce 1989, aktivně pracoval pro navrácení sokolského majetku, šest let stál v čele České obce sokolské ve funkci starosty.

Přinášíme nekrolog, které k této smutné události zveřejnila jeho mateřská jednota – Sokol Pražský, v níž byl dlouhá léta starostou. Jako připomínku na bratra Miloslava Pleskače přinášíme podstatnou část článku, který o jeho osobě vyšel v časopisu Sokol v květnu 2004, krátce předtím, než skončilo jeho druhé období ve funkci starosty ČOS.

ZA BRATREM ING. MILOSLAVEM PLESKAČEM

Jak těžké je hledat slova útěchy, když nám zemřel blízký člověk. Byl pro nás bratrem, kamarádem, druhem našich dětských let, spolužákem. Celý život od dětství se pohyboval v Sokole Pražském ve šlápěcích svých rodičů, kteří ho přivedli do tělocvičny.

Jako žáček před válkou, jako dorostenec po jejím skončení, vždy byl výraznou postavou naší jednoty. Cvičil, organizoval, byl duchem party dorostenců a dorostenek, která vyrážela na výlety, stavěla letní tábor v Dolním Ostrovci, organizovala šibřinky, kryšpány i jiné kratochvíle. Nebylo dne, aby nebyl v sokolovně. Hrával za Sokol Pražský košíkovou. Byl celým svým srdcem i duší sokolem. Charakterové vlastnosti, které nám vštěpovali naši předci, zakotvily v jeho povaze do smrti. Když byl Sokol po roce 1948 rozpuštěn, stále udržoval styky s námi, bývalými sokolíky. Hned po sametové revoluci, v roce 1989, pozvedl prapor sokolské sounáležitosti k obnově naší jednoty Sokola Pražského. Podařilo se to, čemu věnoval tolik úsilí a práce. Stal se prvním starostou jednoty po jejím obnovení. Tuto činnost

vykonával do roku 2007. Díky své profesi stavebního inženýra, s nadšením sobě vlastním, vybojoval s bratrem JUDr. Antonínem Prellem vrácení pozemků v Kateřinské ulici ve prospěch jednoty a zahájil modernizaci zázemí sokolovny pro cvičence.

Od obnovy ČOS pracoval v jejím výboru. Byl zvolen dvakrát starostou České obce sokolské. Funkci vykonával v letech 1998–2004.

V posledních letech, kdy již byl sužován nemocí, s námi komunikoval spíše po telefonu a rád přijímal naše návštěvy. Stále žil příběhem Sokola Pražského.

Budeme si jej připomínat jako energického starostu, veselého kamaráda, sokola, který se nebál řídit velký kolektiv a i přes některé nezdary v životě se dívat stále dopředu. Věřil, že jeho vize moderního Sokola se naplní.

N e z a p o m e n e m e.

Sokol Pražský

MILOSLAV PLESKAČ

(z časopisu Sokol č. 5/2004)

Od roku 1998 stojí v čele České obce sokolské Miloslav Pleskač. Končí druhé volební období a s další kandidaturou na funkci starosty ČOS již nepočítá. Zdaleka to však neznamená, že se chystá odejít do ústraní. Zůstává starostou Sokola Pražského a těší se, že se bude moci plně věnovat své jednotě, v níž se jako malý sokolík kdysi vydal po sto-

pách svých rodičů a kde jeho srdce našlo svůj druhý domov.

V roce 1937, ve 4 letech ho maminka nastrojila do červené košile, režných kalhot, černých podkolenek, dostal cvičky a vyrazil do Sokola. Mezi svými vrstevníky se cítil opravdu šťasten. Nemohl tušit, a ani by tomu v té době nevěřil, že o 5 let později, v dubnu 1942, kdy okupační moc sice už zastavila činnost Sokola (ale ten ještě jako organizace existoval), už malí žáčci své cvičení nedokončí.

Zasutá vzpomínka: Spoře osvětlený sál, závěsy zataženy kvůli zatemnění. Cvičící kroužek děvčátek a chlapců je docela malý. Sevřený kruh přihlížejících maminek obklopuje malé cvičence, jako by je instinktivně chtěl ochránit. Ne, to dříve

zvykem nebývalo. Kde jsou ty doby, kdy se maminky odešly dívat třeba na galerii anebo čekaly ve vestibulu, kde si povídaly, pletly, anebo se věnovaly čtení. Rodiče se začínají o své děti bát. Strach je přirozená vlastnost, ale nesmí člověka zlomit. V rodině malého Míly je ukryt sokolský prapor. Jeden z nejkrásnějších. Po válce bude v pořádku a neokázale vrácen na své místo. Sokol Pražský začne znovu cvičit v září 1945, zároveň se začátkem školy, na svém letním cvičišti v Kateřinské ulici. Tělocvična, sloužící po čas okupace jako skladiště nábytku, byla vyklizena. Vrátilo se do ní opravené tělocvičné nářadí, odkoupené zpět od firmy Adam. Její majitel byl později zcela neprávem nařčen ze spolupráce s nacisty a nakonec očištěn. I jeho zásluhou se mohlo bez větších průtahů na podzim 1945 opět začít cvičit ve fungující sokolovně. Miloslavův otec byl v Sokole Praž-

ském cvičitelem malých žáčků, později jednatelem a v roce 1948 pak sletovým jednatelem. V té době měla jednota téměř 5 600 členů. Dnes jich má 1258. Cvičilo se na nářadí, každé mělo své místo. Vše bylo perfektně organizované, podle rozvrhu hodin. Každý měl určený čas i prostor, a tak mohlo cvičit zároveň 180 cvičenců v oddílech, které následovaly za sebou. Všichni se vešli, nikdo nikomu nepřekážel. Pravda, v roce 1948, při náviku skladby žen, stály ženy frontu na značkách. Takový byl zájem. V té době byl Miloslav mladším dorostencem a nacvičoval skladbu autorů Brejška (pohyb) a Seeháka (hudba). Slavné hvízdání cvičenců působilo velmi moderně a skladba sklídila zaslouženou pozornost. Jakým způsobem byl zajišťován XI. všesokolský slet, by zasluhovalo zvláštní reminiscenci. Avšak nebylo to jen cvičení, co přitahovalo bratra Pleskače k Sokolu. Miloval společné toulky přírodou, půvabná zákoutí měnící tvář v zrcadle ročních dob, šepot potoků v lesních tíšínách, dramatická oblaka rozčesávaná za úsvitu skalními hřebeny i soumrak snášejí se k večernímu táborovému ohni, tak jako v Dolním Ostrov-

ci u Písku, v romantickém místě, v němž v roce 1948, po skončení sletu, prožil 9 týdnů. Až příliš nádherných na neblahý rok, v němž epidemie obrny ukončila tolik nadějných mladých životů.

Byl to také rok „Vítězného února“, začala bezohledná, plánovaná destrukce Sokola, končící jeho zrušením ke konci roku 1952. A začíná kapitola jiná. Byli vylučováni nejlepší činovníci, cvičitelé, trenéři, kteří byli zárukou kvality organizace. Po takovém vyhazovu obvykle následovaly problémy v zaměstnání. Do míst společného ruchu se opět vracely obavy a v patách za nimi úpadek. Sokol Pražský měl ve svých cvičitelských sborech skutečně skvělé cvičitele a odborníky. Miloslav měl štěstí, že se s mnohými setkal a cvičil. Vzpomíná na A. Hochmana, VI. Ptáčka, J. Sýse, J. Boháče, V. Šerkse, V. a VI. Zámešovi, V. Mrázka, S. Čelíkovského, B. Kose, K. Kuhna, J. Vláčila, Z. Seidla, F. Havličku, a to zdaleka nejsou všichni, kteří by zasloužili vzpomínku.

V té době začal Miloslav hrát basketbal, nejdříve za Sokol Pražský, a když skončil, za Auto Praga. Míčové hry ho vyloženě bavily. Mezi hráči neformálně existovala jakási amatérská liga, v níž i nadále reprezentoval svou mateřskou jednotu. Ale i to, po udání, nakonec skončilo, stejně jako Sokol Smíchov, kde působil jako brankář v handbalu, který k nám tenkrát pronikal, ale před tím smíchovští stačili ještě vystoupit na pomyslnou bednu coby mistři Prahy.

měla opravdový zájem. Sokol by začal fungovat okamžitě. Bohužel bylo vše utato dřívě, nežli mohlo dojít k formálnímu obnovení činnosti. Ti nejbližší se stýkali dál ve společenství, které vydrželo až do roku 1989, kdy se konečně vše znovu rozběhlo. Sokol opět žil. Miloslav Pleskač se osobně účastnil XI. všesokolského sletu. XII. byl pro něho ve znamení přejímání majetku Sokola Pražského, tělocvičen v Žitné a Sokolské ulici, což nebyla jednoduchá záležitost, za

největší sportovní láska však Miloslava teprve čekala. Vodu miloval vřdycy. Závíděl kanoistům, brázdícím hladinu se svými děvčaty. To se mu líbilo už jako klukovi. Avšak když se na vodu chystal, přátelům jeho rodičů se den po maturitě utopil syn. Maminka rozhodla, a Miloslav musel na několik dalších let na své vodácké plány zapomenout. Bylo mu 16 a měl utrum. Až do roku 1955. To už byl ve třetím ročníku vysoké školy, kde studoval inženýrské stavitelství. S vodáctvím nakonec začal pozdě a i když se zúčastnil nějakých závodů, nedosáhl žádných oslnivých výsledků, ale zato si konečně splnil svůj sen.

Měl v kapse čerstvý diplom inženýra a v kanoi půvabnou slečnu. Netrvalo dlouho a pochopil, že je to nejlepší háček jeho života. Ten háček se jmenoval Eva a chytil ho přímo za srdce a už nepustil. Vzpomínka vyskočí jako vlna na říční hladině. Bylo to v Dolní Plané na jezu, kde se loďka převrátila. Bagáž zmizela pod hladinou. Když se vynořil, uviděl Evu jak uprostřed proudu drží loď břichem nahoru. „Víš, že nemáme, kromě plavek, vůbec nic?“ zeptal se a ona se jenom zasmála. „Vždycky byla skvělá,“ říká bratr Pleskač o ženě, s níž se před 44 lety oženil. Jsou spolu dodnes. Mají dvě dcery, z nichž se jedna – Hana – stala mnohonásobnou mistryni republiky v rychlostním kajaku a o pouhé 0,02 vteřiny jí ujelo finále na olympijských hrách v Soulu 1988.

Rok 1968 znamenal pro sokolskou obec novou naději. „Sešli jsme se tenkrát jako jeden muž a jedna žena.“ Spousta lidí

niž měl, coby starosta, plnou odpovědnost. Byl jím zvolen na ustavující schůzi 15. května 1990. V této funkci bez přerušování působí stále a před sebou má ještě další funkční období, i když se smíchem poznamenává – „slibuji, že už je poslední“ a dodává: „Vzpomínám, že k úspěšnému vykoupení obnoveného Sokola Pražského pomohli členové oddílu ZRTV TJ Praga, kteří jednomyslně přistoupili do jednoty. Znovuobnovení majetkových práv nad sokolovnou nebylo jednoduché, ale přízní osudu pár dní před XII. všesokolským sletem byla sokolovna zakladatelů M. Tyrše a J. Fügnera opět naše a sokolové z celého světa byli hosté posletového plesu.“

...

„Pro mnohé dnes, bohužel, představuje Miroslav Tyrš se svými vizemi symbol, jemuž sice tleskají, ale jeho skutečný obsah jim uniká. Komunisté odbyli Tyrše konstatováním, že se jedná o zakladatele organizované tělovýchovy v českých zemích, zatímco idea byla přehlédnuta, odbyta, zamlčena. Dnes již zesnulý náčelník ČOS Vráta Svatoň například sepsal programovou činnost, ale nikdo ji dodnes pořádně nepřčetl. A když hovoříme o Tyršovi, kdo si dnes přečte jeho stať *Náš úkol, směr a cíl*? Přitom se jedná o myšlenkově nesmírně bohatý text. Ubývá těch, kteří opravdu dobře znají Tyršovu soustavu Základové tělocvičky,

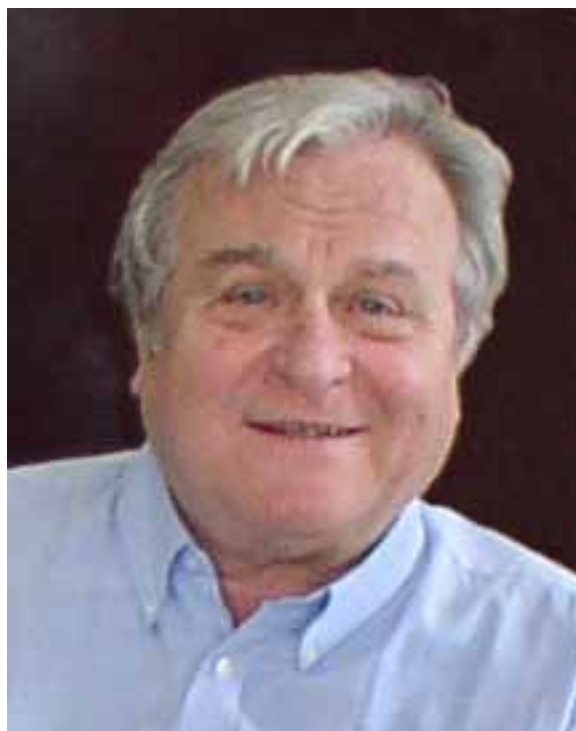
především jeho geniální názvosloví, které je dodnes platné a bude platné i v budoucnosti.“

O budoucnosti sokolského hnutí Miloslav Pleskač říká:

„Jedno je jisté – sokolský tradicionalismus je na ústupu. Nikdo z vyšších činníků Sokola už nedokáže hovořit s nadhledem o tom, co zažil. Sokolskou zkušenost z nynější obnovy obce však v sobě sokolové ponесou, budou si vytvářet názor a hledat aktuální řešení. Podstatné je rovněž nevzdávat se vlastenectví. Vstup do Evropské unie přece neznamená, že už nebudeme mít svou vlast a staneme se stádem. Dnes je mnoho také Čechů, kteří překrucují vlastní dějiny, národní charakter. Těchto postojů by se měl Sokol vyvarovat, chce-li zůstat autentický. Rovněž musí odolat tlakům z komunální úrovně na přepouštění sokolského majetku do jejich správy, protože když se začne zbavovat svých sokoloven, pozbývá rovněž na své ceně. I proto, že už tyto prostory nemá plně pod kontrolou, což vede k faktickému omezení činnosti.“

Někdy se osud člověka a osud organizace, v jejímž čele léta stál, tak prolínají, že se některé kontury vzájemně překryjí. I proto, říká-li starosta ČOS o budoucnosti Sokola, že „závisí na jeho schopnosti uchovat si svou nezávislost a nevzdávat se vlastní identity,“ jedním dechem dodává:

„Bude to ještě boj!“

VZPOMÍNKA NA BRATRA BOHUSLAVA BUBNÍKA ST.

V polovině března opustil sokolské řady bratr Bohuslav Bubník st., který 15. března zemřel ve svých nedožitých 94 letech. Sokol odchodem bratra Bubníka ztrácí významnou osobnost, která se výrazně zapsala do jeho historie a která se podílela na obnově Sokola po listopadu 1989. Nejen Sokol, ale i celá česká společnost ztrácí vlastence, který se za druhé světové války aktivně podílel na protinacistickém odboji.

Bratr Ing. Bohuslav Bubník se narodil 22. 4. 1918. Po absolvování Ovocnicko-vinařské školy v roce 1937 nastoupil na Vysokou školu zemědělského a lesního inženýrství v Praze. Po uzavření Vysokých škol v době německé okupace pracoval u Českomoravského svazu pro družbež, vejce a med. V roce 1945 pokračoval při zaměstnání ve studiu do doby, kdy mu bylo oznámeno, že je vyloučen ze studia.

Vysokou školu dokončil při první možnosti v roce 1969 složením dvou zkoušek a složením konečné státní zkoušky.

Sokolem byl od svých pěti let, v letech 1938–1941 byl místonáčelníkem T.J. Sokol na Mělníce. V říjnu 1941, po zastavení činnosti Sokola, společně s náčelníkem Augustinem Rebcem a dalšími pokračoval v ilegální činnosti. S Augustinem Rebcem, Václavem Marečkem a Ferdinandem Černickým prostřednictvím Václava Nováka z Prahy se zapojil v polovině roku 1941 do sokolské odbojové skupiny, později nazvané „Jindra“. Po seskoku skupiny „Antropoid“ z Anglie podporoval jejich činnost. Po provedeném atentátu na Reinharda Heydricha došlo k postupnému zatýkání účastníků skupiny „Jindra“, mezi kterými byl také Bohuslav Bubník. Z celé skupiny byli propuštěni pouze dva, Bohuslav Bubník a Otto Paneš ze soused-

ní T. J. Ostatní byli 24. 10. 1942 popraveni v Mauthausenu. V roce 1943 navázal opět na odboj v okrese Mělník, zapojil do činnosti přes 100 sokolů. V květnu 1945 jako velitel sokolských bojůvek se se zbraní v ruce účastnil odzbrojování Němců a jejich svodu do zajateckého tábora. Ing. Bohuslav Bubník byl vždy vlastencem, který v myšlenkách a ideálech TGM žil celý život. Nasadil svůj život v odboji a pevnou vůlí přežil výsledky v Petschkově paláci. V roce 1945 pracoval na obnovení Sokola. Po roce 1948 nemohl dokončit jako Sokol vysokoškolská studia a promoval až v roce 1969.

V roce 1968 se zapojil do obnovení činnosti Sokola, což bylo rychle ukončeno. Od obnovení Sokola v roce 1990 byl starostou Sokolské župy Barákovy, kde později vykonával funkci I. místostarosty župy. Od roku 1990 až do své smrti byl starostou Tělocvičné jednoty Sokol na Mělníce.

Bratr Bohuslav Bubník obdržel řadu vyznamenání – sokolských, včetně zlaté medaile za obětavou činnost pro Sokol, Československé obce legionářské (jejímž členem na Mělníce byl a napomáhal zde udržování legionářských tradic), tak státních. Nejvyššího státního ocenění se mu dostalo v říjnu 2008, kdy z rukou prezidenta republiky Václava Klause obdržel Řád Tomáše Garrigua Masaryka II. třídy za vynikající zásluhy o rozvoj demokracie a lidská práva. Čest jeho památce!

-red-

PŘÍPRAVY NA SLET NABÍRAJÍ TEMPO

TYRŠŮV DŮM PLNÝ DUCHŮ

O víkendu 10. a 11. března proběhla v Sokole na Mělníce (župa Baráková) akce „Tyršův dům plný duchů“. V této době pilně nacvičovali žáci a žákyňe sletovou skladbu „Ať žijí duchové“. Cvičitelky jim zpestřily program několika hrami a cvičitel Petr Jánký s nimi cvičil na trampolíně. Večer se na galerii objevily dvě „Bílé paní“ a pochválily děti za pěkný nácvik. Pak se všichni uložili ke spánku v tělocvičně. Ráno si skladbu cvičenci několikrát zopakovali a plni dojmů se rozešli domů.

Text a foto Taťana Bubníková

RADOSTNÁ ZEMĚ FINIŠUJE!

Folklorní soubory ukončily bálou či plešovou sezónu, zvládly „končiny“ se všemi maškarádami, bujarým veselím i s „pochováním basy“ a teď se už s vervou pustily do další práce při přípravě folklorní skladby „Radostná země“ pro XV. všeso-

kolský slet v Praze. Po dílčích instruktážích a nácvicích tanců za účasti vedoucích souborů a vybraných tanečních párů v Ostravě a Vsetíně se první větší secvičková asi 140 tanečníků z devíti valašských souborů uskutečnila v sobotu 25. února ve Vsetíně. Už od rána se na Sychrově ve zkušebně Vsacanu a Jasénky pilně nacvičovaly valašské tance Luženská točena, Odzemek a Zbojnický pod vedením choreografa Miroslava Ekarta. Muselo se zkusit na dvě části, protože se všich-

ni najednou na parket nevešli. A tak jedni tancovali a druzí se učili jejich sledováním a pak se vystřídali. Všichni tan-

čili s vervou, až se z nich kouřilo! Po poledni byla pouze čtvrt hodinová pauza, kdy bylo potřeba rychle sníst své přinesené řízky či klobásy, a hned se pokračovalo až do pozdních odpoledních hodin. To přišly na řadu slezské a lašské tance pod vedením choreografek Anny Buroňové a Heleny Skálové. Nejdříve se zopakovaly některé kroky tanců a pak se učila choreografie. Všichni se zapotili zvláště při tancích Čeladenský a Starodávný, které jsou náročné při přesunech

párů a při změnách v tanečních čtvrtcích, navíc v docela svižném tempu. Vše se nakonec zvládlo a nyní je již na vedoucích souborů, aby vše dotáhli a docvičili. Tanečníci zaslouží pochvalu, že celý ten šestihodinový maraton vydrželi, a děkujeme jim za jejich plné nasazení při nácviku.

V březnu se autoři zaměřili na spolupráci při větších choreografických nácvicích přímo ve slezských a lašských souborech a celkovou úroveň nácvičku skladby „Radostná země“ si ověří již 24. března, kdy se poprvé sejdou všechny soubory na společném secviku celé skladby v Městské sportovní hale ve Frenštátě pod Radhoštěm.

Tak ať se nám všem naše společné dílo podaří!

*Za autorský kolektiv
skladby Anna Buroňová*

SOKOL MICHLE SLAVÍ 125 LET

Sokol Praha Michle slaví letos své 125. narozeniny. A to je příležitost vzpomínat na počátky i historii jednoty, stejně jako připomenout dnešní aktivity této jednoty.

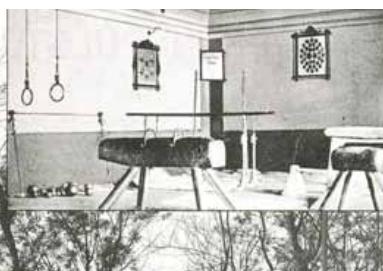

Všechno začalo v dubnu 1887, kdy se michelští ochotníci usnesli založit Tělocvičnou jednotu Sokol. Již čtyři dny po založení jednoty v restauraci starosty Pankráče Jaurise cvičilo 22 mužů a v roce 1891 se účastnili naši muži II. všesokolského sletu, konaného při příležitosti Zemské jubilejní výstavy. Od té doby členové jednoty zacvičili na všech všesokolských sletech.

Po I. světové válce byla oživena myšlenka na novou tělocvičnu. V roce 1920 byla pro cvičení upravena budova na Jerzerce. Sen michelských sokolů se splnil až koncem roku 1937, kdy při příležitosti 50. výročí založení Sokola Michle byla

• Jaroslav Pechman

1. ledna 1938 otevřena nová sokolovna v Michli pod Bohdalcem, která byla postavena za necelý rok a bez zadlužení. Za II. světové války padlo mnoho sokolů. Mezi nimi i náš starosta Jaroslav Pechman, který s Janem Zelenkou, starostou Sokola Háj u Duchova, jenž byl michelským svěřencem, patřili mezi přední organizátory skupiny Jindra. Kolik členů Sokola Michle bylo uvězněno, není známo, ale 16 bratrů a sester bylo popraveno a umučeno.

Po osvobození Sokol Michle obnovil svou činnost v plném rozsahu. Nacvičovalo se na XI. VS v roce 1948 – cvičenců bylo tolik, že ani nová sokolovna nestačila. Jen žen cvičilo na 650. Po sletu bylo mnoho sokolů zatčeno, uvězněno a vyloučeno. Sokoloven se zmocnily různé závodní jednoty. Všechny majetek byl vrácen až v roce 1991.

V současnosti má naše jednotka oddíl všestrannosti a sportovní oddíly.

Do konce roku 2011 celých 12 let vedla oddíl všestrannosti náčelnice Marie Brunerová, nyní vládne Helena Peerová. V oddílu cvičí členové, kteří nechtějí sportovat vrcholově, a to v kategoriích rodiče a děti, nejmladší žactvo, žáci a žákyně, také moderní výrazový tanec, tanečky pro děti a největší centrum FITJAZZ, což je kondiční systém pro ženy, který využívá principy jazzového tance pro zlepšení síly, pružnosti i držení těla, formování postavy, radost z tance za doprovodu hudby soulu, jazzu a blues.

Oddíl pořádá akademie, veřejné hodiny, Mikuláše, čarodějnice a dětská odpoledne. Účastní se akcí pořádaných župou i ČOS a cvičil na sletech 1994, 2000, 2006. H. Peerová připravila pro letošní

XV. všesokolský slet skladbu „Kontrasty“. Sportovní oddíly, které hrají mistrovské soutěže vypisované svazy, má jednotka tři – basketbalu, volejbalu a stolního tenisu. Oddíl basketbalu, který vede Kristina Šenkeříková, vznikl v Michli při oddílu volejbalu v roce 1945 jako doplňkový sport pro zimní měsíce. Dnes máme čtyři družstva, dvě žen a dvě mužů, a hrají pražské soutěže. Některé naše hráčky reprezentují Českou republiku v kategorii seniorek, které již na dvou mistrovstvích světa vyhrály a získaly zlaté medaile. Na MS, které se konalo v Praze, reprezentovalo pět našich hráček a získaly ve své kategorii stříbrné medaile.

Oddíl volejbalu vede Tereza Dymáčková. Byl založen z herního odboru Sokola Michle přibližně kolem let 1930–1931. V této době vynikala hlavně družstva dorostenek a žen. Ženy vyhrály v roce 1937 sletový přebor ČOS s kapitánkou Marií Brunerovou. V době okupace přešla většina hráčů do tramských osad. V roce 1947 se stal mužský tým pod názvem „Život“ mistrem republiky. V roce 1948 hráli již jako Sokol Michle s hráči bratry Brožovými (kteří získali jako reprezentanti ČSR v roce 1949 na MS stříbrné medaile), Miloslavem Humhalem a Jaromírem Paldusem (který se stal v roce 1956 mistrem světa). Nyní má oddíl tři družstva, dvě žen a jedno mužů a hrají pražské přebory.

Muži, kteří patří do kategorie „seniorů“, hráli do roku 2006 celkem úspěšně veteránské turnaje.

Oddíl stolního tenisu, vedený dnes Stanislavem Haralíkem, vznikl původně z několika oddílů. Hala stolního tenisu v bývalém malém sále byla otevřena v roce 1959. V roce 1962 si družstvo vybojovalo účast na Poháru evropských mistrů, který vyhrálo s hráči Andradisem, Posejparem, Štěpánkem. Byl to vrchol stolního tenisu v Michli. Nyní má oddíl jedno družstvo mládeže a sedm družstev mužů a hrají pražské přebory a ligu.

Otevřena je i veřejná hala stolního tenisu, a to od pondělí do čtvrtka od 15.00–21.00, v pátek od 15.00–20.00 hodin. Více informací na www.sokol-michle.cz

*Text a foto Marie Brunerová
a archiv Sokola Michle*

VLKOV OŽIL ŠIBŘINKAMI I KARNEVALEM

S blížícím se koncem zimy pořádá Tělocvičná jednota Sokol Vlkov Sokolské šibřinky, a protože o dobrou zábavu mají mít postaráno nejen dospělí, ale také děti, koná se zároveň i dětský karneval. Obě tyto tradiční akce uspořádal Sokol Vlkov i letos, a to 3. a 4. března. A že se jedná o oblíbené akce, potvrzuje i účast. Na šibřinky přišlo v masách 70 z dvou stovek návštěvníků, na dětský karneval přišlo 100 dětí a 140 dospělých. To, že o dobrou náladu bylo jak na šibřinkách, tak na karnevalu postaráno a děti i dospělí se dobře bavili, dokládají i fotografie.

Text a foto Helena Rezková

DĚTSKÝ KARNEVAL V MRATÍNĚ

Stejně jako v předešlých letech, tak i letos patřil začátek února v mnoha domácnostech s dětmi přípravě a výrobě kostýmů na dětský karneval pořádaný Sokolem. Celá akce vypukla v sobotu 11. února v 15 hodin v sokolovně Sokola Mratín. A co čekalo na návštěvníky tentokrát? Celé odpoledne byla jedna velká honba za pokladem ukrytým loupežníky. Pomocí nejrůznějších indicií děti společně postupovaly za jediným cílem, a to velkým pokladem, který sestával ze spousty hraček, omalováněk, dobrot a jiných milých překvapení, které byly nakonec

rozdány prostřednictvím slosování výherních vstupenek. Jedním z největších zážitků tohoto odpoledne byla i úchvatná bublinková show, která zaujala nejen děti, ale i dospělé a alespoň na chvíli utišila rozjařené účastníky. A jak se na po-

řádný karneval sluší, nechybělo samozřejmě ani vyhlášení nejkrásnějších masek. Na prvních místech se umístily např. masky stříbrného robota, zdravotní sestřičky nebo pračlovíčka. Výherci si odnesli domů nejen nádherně zdobené, ale i chuťově vynikající dorty, které dětem připravila a darovala Monika Fyrbachová. Avšak ani děti, které se neumístily se svými maskami na předních místech žebříčku, nemusely být smutné, protože na každé z nich čekal balónek.

T. J. Sokol Mratín si nesmírně váží a děkuje celému týmu, který se podílel na

organizaci. Jen tak jsme zkusili všechny pomocníky vyjmenovat. Podívejte se sami níže, a klobouk dolů, kolik dobrých duší je k takové akci potřeba. Především pak Šárce Smíškové, která se ochotně a ráda ujala velmi náročné role moderátora. Organizační tým: Šárka Smíšková, Míla Štepanovičová, Jasmínka Pekařová, Blanka Kebrtová, Honzík Pekař, Kája Kebrtová, David Kebrt, Dan Štepanovič, Míra Seidl, Saša Marková, Jana Nachtigalová, Linda Nachtigalová, Markéta Pošvářová, Vítek Pilař, Ála Syslová, Olinka Veselá, pí. Zeyvalová, pí. Kratochvílová. Dále maminka a tatínek jako členové poroty určené na místě z řady nezávislých rodičů. Dále děkujeme rodičům, kteří se svými ratolestmi dorazili a nedovolili, aby přišli o takovou bezva zábavu, protože je to akce především pro naše děti. Tedy zveme na karneval příští rok nejen vás, ale i všechny ostatní, kteří jste si nechali letošní karneval ujít, neboť věrte, že pořádání karnevalů v Mratíně nás baví čím dál víc.

*Text a foto Blanka Kebrtová,
starostka*

Tradiční, každoroční sokolské šibřinky se konaly u nás, v Tělocvičné jednotě Sokol Nový Bydžov na sklonku plesové sezony a do oken sokolovny se dralo první jarní sluníčko. Konaly se díky obětavé práci a organizačním schopnostem Vladky Dítětové s ochotným synem Patrikem, též díky Zuzaně Trutnovské s dcerou Verčou a Lucce Zborníkové.

Vidět tolik pohádkových postaviček pohromadě, tolik veselí a zažít pohodové odpoledne, to vždycky stojí za to! Maškarní zahajovaly mažoretky z Olešnice – a bylo to nádherné vystoupení, které mělo zasloužené ovace. I letos se rodiče a celé rodiny opravdu činili ve vytváření převleků. Vedle krásných princezen, čarodějnic, spidermanů, víl a kovbojů se přišli pochlubit i pavouček, beruška, mo-

týl Emanuel, Saxana a úžasný byl František z Kouzelné školky. Však také porota tvořená z organizátorek vyhlásila právě Františka jako nejlepší masku karnevalu. Ale pocit vítězství si vychutnaly téměř všechny děti.

Soutěže byly pro velké i pro malé děti. Nafukovaly se balóny, prolézalo tunelem, házelo se kroužky atd. A konfety! Na ty se děti těší a dokážou si jich i užít. Sypaly je z balkónů, běhaly v nich i tancovaly. A kdo hrál? Super DJ Lukáš Hloucal. A hrál skvěle! Skvělá byla i tombola a skvělé bylo i to, že nám město Nový Bydžov poskytlo grant, pan Jiránek zase vynikající mini zákusky ze své cukrárny. A hlavně velký dík všem pořadatelům této akce. Tak za rok na viděnou!

Věrka Kubelka

V sobotu 24. března oslaví své 80. narozeniny **sestra Věra Pechová** ze Sokola Plzeň. Po dlouhá léta byla župní vzdělatelkou, členkou předsednictva vzdělatelského sboru a předsedkyní společenské komise ČOS. S velkým elánem organizovala mnoho zájezdů do Oetzu a od roku 1994 sletové průvody. Přejeme sestře Věře Pechové hodně zdraví a pohody.

*Za Vzdělatelský odbor ČOS
Bohuslav Bubník,
náměstek vzdělatelky ČOS*

SOKOL – VZKAZY

„150 let Sokola znamená mimořádnou událost. Nejedná se totiž jen o chvíli hodnou oslavy či vzpomínání, ale také o příležitost k hledání vlastní identity a definování vize v současném světě.“

Těmito slovy jsou uváděny webové stránky Sokola Brno I, které vytvořil bratr Michal Doležel. Stránky jsou směřované ke 150. výročí založení Sokola, zejména Sokola v Brně.

Součástí textů jsou i vzkazy některých současných významných osobností, které br. Doležel oslovil a požádal o krátký vzkaz věnovaný sokolské organizaci ke 150. výročí založení Sokola.

Celé znění těchto stránek je dostupné buď na webových stránkách věnovaných výročí (150let.tjsokolbrno1.cz/vzkaz/), nebo určené pro tisk na (uloz.to/xtSLYDE/sokol-vzkazy-pdf, heslo je sokol-brno).

LYŽAŘSKÉ ZÁVODY PŘILÁKALY DĚTI I SENIORY

• Špuntící dívky.

Druhý únorový víkend již tradičně patřil lyžařským závodům, které pořádal T.J. Sokol Frýdštejn spolu s dalšími partnery. Ve dnech 11.–12. února je hostil perfektně fungující Rekreačně sportovní areál Obří sud – Javorník.

V sobotu, za ideálních zimních podmínek, proběhl již 35. ročník závodů veteránů v obřím slalomu – memoriál Honzy Žemličky. Do klání mezi modrými a červenými brankami nastoupilo téměř 80 závodníků, bývalých reprezentantů a dalších vynikajících lyžařů (Samohel, bratři Špringlové). Cílovou fotobuňkou projel také hejtman libereckého kraje pan Stanislav Eichler. Závody, zařazené do Skiserie Masters – Českomoravského poháru, se jezdí dvoukolově podle platných pravidel FIS Masters. Podobnost se závody světového poháru, tak jak je známe z televizních přenosů, je zřejmá, jen svahy jsou s ohledem na věk „závodáků“ mírnější a ne tak zledovatělé.

Nejlepší závodníci v jednotlivých kategoriích byli oceněni medailemi, které věnoval Znak Malá Skála, a pamětní křišťálovou plaketou věnovanou Nadací Preciosa. Její tvorbu od návrhu po realizaci si vzala za své Míša Dubská se svým týmem ze společnosti Preciosa Figurky. Mě bylo potěšením tyto ceny předat a posbírat chválu a obdiv od oceněných. Pro lidi ze vzdálenějších míst je broušené sklo skutečně atrakcí. Alespoň to byl můj osobní pocit. Nadace Preciosa věnovala ceny pro tyto lyžařské závody již třetím rokem a broušené skleněné trofeje se tak stávají téměř tradičním symbolem tohoto

klání. Drobné věcné ceny předali zástupci Skiclubu Masters, firmy Ivar CS a Železářství Bradáč. Každý úspěch se musí zapít, proto pivovar Malý Rohozec dodal pro stupně vítězů dárková balení zlatavého moku.

V neděli se odjel veřejný závod ve stejné disciplíně v dětských a mládežnických kategoriích s vloženým závodem Přeboru ČOS ve všech kategoriích.

Na trať vyjel úctyhodný počet atakující hranici 150 účastníků. Partneři závodu byli prakticky stejní a nejrychlejší časy z každého závodního dne ocenila CK Trip zahraničním cyklistickým zájezdem, resp. slevou na jakýkoliv zájezd. Za letošní podporu patří všem partnerům velké díky.

Nejrychlejší závodníci si užili své chvíle slávy „na bedně“, ale nejdůležitější je radost všech, včetně diváků, z lyžování a z pobytu na prosluněném svahu. Letošní ročník je minulostí a věřím, že za rok o druhém únorovém víkendu se sejdou příznivci alpského lyžování v minimálně stejném počtu jako letos a stejně dobře naladěni. Účast a zájem dětí o sport nás

DURÁK OPĚT NA PIEDESTALU

Dalšího cenného úspěchu dosáhli mladí sportovní gymnasté T.J. Sokol Bučovice na XXII. ročníku Memoriálu Františka Chmelaře v Přerově, kde si dalo dostavníčko 47 borců z 10 moravských oddílů.

Svěřenec trenéra Josefa Sedláka Miroslav Durák obsadil v kategorii nejmladších žáků 3. místo, když na druhý stupeň mu chybělo pouhopouhých 0,05 bodu! Škoda závěru sestavy na hrazdě, mohlo to být stříbro. Závodilo se ve volném čtyřboji (prosná, kůň s madly, bradla, hrazda). Mirek „zajel“ velmi dobře tři nářadí... Vítězem se stal opět talentovaný František Margholo ze Šternberku. Velké zlepšení vykazuje i Lukáš Řezníček (trenér Ladislav Vejmol), jehož kvalitní 5. místo má svoji nespornou hodnotu. Prošel závodem vyrovnaně a velmi solidně. Soutěž starších žáků se odehrála podle očekávání v režii naší současné jedničky v této kategorii Daniela Ponížila z Prostějova, který prošel volným čtyřbojem hladce a elegantně. Zlepšení zaznamenal i gymnasta Sokola Bučovice Tomáš Přichystal (trenér Jiří Kříž), který si oproti minulému závodě polepšil o 3 místa a vybojoval 15. příčku.

-PeP-

těší, hlavně v dnešní pohodlné počítačové a televizní době.

Obrovské díky patří určitě všem zúčastněným pořadatelům, kteří odvedli kus dobré práce a předvedli solidní organizační zajištění.

Fotogalerie a výsledky závodů najdete na webu Sokola Frýdštejn.

sokolfrydstejn.webnode.cz

Text a foto

Ladislav Náhlavský

PREMIÉRA TURNAJE VE STOLNÍM TENISU

První ročník župního turnaje ve stolním tenisu uspořádala župa Fügnerova v sobotu 25. února v benátecké sokolovně. Pro účastníky připravili pořadatelé na sále čtyři hrací stoly a drobné občerstvení v klubovně. Pro vítěze pak poháry, diplomy a věcné ceny.

Turnaje se zúčastnilo 22 hráčů ve dvouhře, která se hrála systémem na dvě porážky, dále 11 dvojic ve čtyřhře a 6 žáků. Pro turnaj ve čtyřhře byli hráči nalosováni do dvou skupin, ze které postupovali do playoff.

Mezi žáky se nejvíce dařilo Novakovi, který vyhrál všechny své zápasy a zvíťazil. Na druhém místě se umístil Zettel a na třetím Špalek.

Ve čtyřhře procházeli turnajem jako nůž máslem Krabs st. s Jelínkem st. a na druhé straně Mansfeld s Dvořákem. Tyto dvě dvojice se také potkaly ve finále,

kde svedly urputný boj o pohár. Nakonec se radovala mladší dvojice Mansfeld-Dvořák, která jako jediná ze všech účastníků má zkušenosti se závodním hraním. Na třetím místě pak skončili Šrámek a Korejza, kteří porazili Kolšovského s Hendrychem.

Také ve dvouhře byla k vidění spousta skvělých zápasů a vynikajících výměn. Do finále se probojoval vítěz čtyřhry Mansfeld s benáteckým pingpongovým nadšencem Houskou. I přes jeho velkou snahu a um neměl proti registrovanému hráči šanci a podlehl mu 0:3 na sety. O třetí místo se utkali Krabs ml. a Dvo-

řák, druhý z vítězné dvojice ve čtyřhře, a i on ukázal jaký je rozdíl mezi amatérským a závodním stolním tenisem a odnesl si pohár za třetí místo.

Všichni účastníci předvedli skvělé výkony a jejich úsměv na tváři byl nejlepší odměnou pořadatelům a známkou toho, že turnaj byl skvěle připraven a nic nebránilo tomu, aby se všichni sešli i za rok.

-red-

PETGYM V SOKOLE

Cvičit se dá s čímkoliv. V T.J. Sokol Nový Bydžov využívají starší ženy od začátku února 2012 PET lahve od piva. O co jde? Prázdné PET lahve (1,5 litru) držíme za hrdla a na výrazně rytmický hudební základ provádíme více či méně silnější údery o lahve samotné nebo o různé části těla. Nevynecháváme podlahu a využíváme i prostor okolo sebe. Cvičení je vedeno, jak jsem již uvedla, výrazným rytmem, takže je docela fyzicky náročné sledovat cvičitelku Věru Kubelkovou a současně „stíhat“ pohybové změny. PETGYM – oficiální název – je pouhou

součástí hodinového celku. Zařazuje se po rozcvičení a protažení. Netrvá déle než 10–15 minut. Ty jsou však „výživné“. Odkud PETGYM přišel? Cvičitelka se každoročně účastní víkendového semináře pořádaného ČOS v Praze, přímo v Tyršově domě na krásném místě přímo pod Petřínem. Díky obětavé práci pořadatelů se téměř dvě stovky cvičitelů z celé ČR účastní řady rozmanitých pohybových aktivit. Ocenění patří i všem, kteří velmi ochotně tyto aktivity vedou několik hodin za sebou. Jednou z nich byla ukáзка PETGYMu. Předváděl nám ji Jarek Kuče-

ra, metodik odboru všestrannosti v Tyršově domě.

Součástí semináře bývá návštěva divadla Pod Palmovkou a v neděli dopoledne přivítáme nějakého hosta. Letos to byla hlasová poradkyně a pozvání přijala hudební textařka, úžasná dáma, paní Jiřina Fikejzová, autorka například Markétky Marušky Rottrové.

U nás, v Novém Bydžově, cvičíme PETGYM teprve měsíc, ale získal si oblibu a ani pořízení cvičebních pomůcek nebyl žádný problém. Jedna cvičenka přišla po delší absenci. Vstřebala pouze informaci, že si má vzít s sebou ke cvičení prázdné lahve od piva. Přišla s velkou obavou a nedůvěrou k takovým pomůckám. Oprávněně. Ty lahve jí totiž cinkaly!

Text a foto Věrka Kubelka

VÍTKOVIČTÍ ÚSPĚŠNÍ NA TURNAJI I V LIZE

Sokolští zápasníci z T.J. Sokol Vítkovice začali letošní rok úspěšně.

A to jak na turnaji v Plzni, tak i v bojích v 1. lize.

Velká cena Plzně v zápase ve volném stylu, která se konala 18. února, byla ve znamení „malé ostravské odvety“. Do Plzně odjela bojovat skupina 17 zápasníků T.J. Sokol Vítkovice. V loňském roce Ostrava prohrála s Plzní soutěž o „Evropské kulturní město roku 2015“, ale plzeňský turnaj ostravští zápasníci doslova ovládli. V konkurenci 206 zápasníků z ČR, SR, Rakouska a Německa dokázali zvítězit v šesti hmotnostních kategoriích. Nejvíce se vítkovickým volnostylařům dařilo ve věkové kategorii mladších žáků. V hmotnostní kategorii do 30 kg zvítězil Omar Rakhmet, do 48 kg Vojtěch Piskoř, do 56 kg Matouš Vondál, do 60 kg Stanislav Hanák. Další vítězství přidali v kategorii přípravka ve váze do 44 kg Šimon Kopřiva a v kategorii žáci ve váze do 46 kg Marek Petura. Druhá místa obsadili v kategorii přípravek ve váze do 25 kg Samuel Bystroň, do 31 kg Petr Grygerek, do 37 kg Tomáš Foldyna. V kategorii mladší žáci byli na druhém místě ve váze do 48 kg Denis Lechovič a v kategorii muži ve váze do 74 kg Marek Barva. Třetí byl v mužích ve váze do 74 kg Michal Smieško. Na stupně vítězů se tedy neprobojovalo pouze pět vítkovických volnostylařů ze sedmnácti. Vzhledem k tomu, že v jednotlivých hmotnostních kategoriích zápasilo více než šest zápasníků, jsou výsledky z turnaje určitě úspěchem.

Soutěž družstev vyhráli ostravští před zápasníky ze

Stříbra a Kladna.

Do Brna, kde se 25. února konalo **1. kolo 1. ligy** mužů v zápase ve volném stylu, odjeli obhájeci titulu volnostylaři T.J. Sokol Vítkovice s tím,

že hned v prvním kole chtějí vyhrát a úspěšně tak vykročit za obhajobou titulu. Trenér Milan Slončík k sezóně a k 1.

kolu uvedl: I v letošním ročníku Statutární město Ostrava finančně podporuje prvoligové zápasníky. Z tohoto důvodu jsme opět naše družstvo posílili o zápasníky z Košic a každopádně chceme obhájit titul Mistra ČR. Jakékoliv jiné umístění bychom brali jako neúspěch. V letošním ročníku se chceme spoléhat na posily z Košic a vlastní odchovance Vraťu Chotašě, Pavla Sztwiertniua a doufáme v uzdravení Tomáše Zetuláka. Dále chceme do družstva zapojit juniory Marka Barvu a Michala Smieška. Především Marek Barva by mohl být pro družstvo přínosem. V Brně nám chyběl zápasník v hmotnostní kategorii do 55 kg, dále s námi neodcestoval nemocný Marek Barva a dlouhodobě zraněný Tomáš Zetulák. Málokdy se stane, že se podaří nastoupit v nejsilnější sestavě, proto je nutné, aby do všech devíti hmotnostních kategorií mělo družstvo k dispozici minimálně dva zápasníky. V Brně jsme postupně porazili družstva z Prahy, Brna, Hradce Králové, avšak pouze jsme remizovali se zápasníky z Teplic a skončili jsme tak v prvním kole druzí o skóre za Teplicemi. Nejvíce se dařilo reprezentantovi ČR Vraťovi Chotašovi, který všechna čtyři utkání vyhrál a dokázal tak získat pro družstvo 17 z 20 možných bodů. Vraťa nastoupil po měsíční pauze, kdy se zranil v přípravě na mistrovství Evropy, které musel z tohoto důvodu vynechat. Druhé kolo se uskuteční 21. dubna na ostravských žíněnkách.

www.zapas-vitkovice.com

*Text a foto
Roman Piskoř*

BUČOVIČTÍ DVAKRÁT NA BEDNĚ

Vynikajících výsledků dosáhli mladí sportovní gymnasté Sokola Bučovice na brněnském kole Memoriálu MUDr. Dražila na Moravské Slávii v Brně. Úvodní závod sezóny se vyznačoval nečekaně dobrou úrovní, což příjemně překvapilo. Kvalitně obsazený závod absolvovalo 67 borců z 12 oddílů Čech, Moravy i Slovenska.

Tradičně se závodilo ve volném trojboji (prostná, bradla, hrazda). Zcela zaplněná tělocvična aplaudovala zejména těm nejmladším, kteří příkladně bojovali o první letošní body. Tento závod bývá testem výkonnosti po náročné zimní přípravě a částečně naznačí, jak na tom hoši jsou před dalšími důležitými závody.

Mladí gymnasté Sokola Bučovice se předvedli ve výborném světle a byli příjemným překvapením závodu. Tato skutečnost určitě potěšila trenérský kolektiv, který má na jejich výkonnostním růstu určitě velký podíl.

Kategorii nejmladších žáků vyhrál suverénně František Marghold ze Sokola Šternberk před Matějem Nemcovičem z ŠK Šenkvice. Vynikající výkon odvedl Miroslav Durák ze Sokola Bučovice, který v kvalitní konkurenci vybojoval krásné 3. místo, které je tou největší odměnou za tréninkovou píli. Také další gymnasté bučovického Sokola zacvičili velmi dobře. Lukáš Řezníček byl 10. a Jan Mičoušek 14.

Soutěži mladších žáků kraloval Sebastián Smetana ze Sokola Kolín, který těsně předčil výtečně cvičícího Pavla Marka ze Sokola Bučovice, který potvrdil, že jeho zařazení do širšího reprezentačního kádru je oprávněné. Na prostných dosáhl Pavel Marek dokonce nejvyššího ocenění 11,90 bodu! Parádní debut mezi mladšími žáky se vydařil dalšímu z bučovických talentů Pavlu Rotreklovi. Jeho 7. místo je velmi cenné.

Závod starších žáků patřil podle očekávání favoritovi závodu Danielovi Ponižilovi z TJ Prostějov, který zejména na prostných a na bradlech předvedl parádní výkony. Bučovický gymnasta Tomáš Přichystal obsadil 18. místo.

Start do letošní sezóny se tedy gymnastům Sokola Bučovice opravdu povedl.

-PeP-

NA SEVERÁKU SI DĚTI VYZKOUŠELY I SKIJÖRING

V druhé polovině února proběhlo zimní soustředění rodičů a dětí Tělovýchovné jednoty Sokol Maxičky na Severáku v Jizerských horách. Nadílka sněhu přála zábavné a nápadité výuce lyžování i nejmladších členů, pro které jejich rodiče spolu s vedoucí akce Dagmar Toncarovou připravili také den před odjezdem závod se vším všudy. I přesto, že jeden den počasí nebylo opravdu příznivé, uspořádali jsme alespoň pěško-sněžnico-bobovou polární výpravu na nedalekou rozhlednu (Slovanka).

Výprava čerstvým sněhem a s vánicí kolem by byla o hodně náročnější, kdyby dospělým a dětem nepomáhali zapřažení psi. Oddíl T.J. Sokol Maxičky je totiž oddílem individuálních psích sportů, kam patří v zimě skijöring (běh na lyžích se psem), proto si děti vyzkoušely, jaké je to být tažen psem třeba na saních, starší i na běžkách. V závěru akce byli vyhlášení vítězi v závodě ve sjezdu, kde závodníci od 2 do 5 let dostali za velmi pěkné výkony diplomy, medaile a dobroty.

Text a foto Hana Medková

POHÁR V NÁRODNÍ HÁZENÉ SPĚJE DO FINÁLE

Český pohár v národní házené dospěl v únoru do semifinálových kol dospělých: O víkendu 11. a 12. února se konala v univerzitní hale ZČU Plzeň na Borských polích. Naši obec po oba dny zastupovaly prvotní celky Sokola Týmákov a vedly si se zcela rozdílnými úspěchy. Zatímco muži v sobotu ve své skupině postupně podlehli Plzni-Újezdu 18:21 (11:12), Přeštícím 14:17 (8:8) i Nýřanům 19:20 (8:9) a bez bodového zisku se skóre 51:58 obsadili poslední příčku, ženy naopak porazily Žatec 17:15 (9:10), Chomutov 23:19 (12:13) i Přeštice 21:12 (12:6) a bez ztráty bodu se skóre 61:46 skupinu jasně vyhrály a postoupily tak do finálové skupiny, která bude bojovat na přelomu března a dubna v Bílovci u Studénky.

Neméně úspěšná byla sokolská družstva žen v semifinále v moravském oddělení, které se hrálo týž den v Červeném Kostelci. Jasně zde triumfoval Sokol Dobruška, který postupně zdolal Krčín 21:14 (11:8), Starou Ves 29:22 (15:11) a Rokytnici 19:15 (7:4) a bez ztráty „kytičky“ se skóre 69:51 postoupil rovněž do finále, kam jej doprovodí právě Sokol Krčín, který obě zbylá utkání rovněž vyhrál – s Rokytnicí 24:16 (10:6) a Starou Vsí 22:15 (11:5). Se čtyřmi body a skóre 60:52 si tak s přehledem zajistil 2. postupovou příčku, čímž se finálový turnaj žen stane téměř výhradně sokolskou záležitostí, když 3 ze 4 účastníků jsou členy ČOS.

Obdobně silné zastoupení mohl mít Sokol i v mužské kategorii, neboť v semifinále moravského oddělení v Brně kraloval Sokol Svinov, který přehrál Studénku 23:18 (11:9) a Dobrušku 22:15 (11:7) a ani prohra s domácími 14:15 (7:8) jej nemohla připravit o vítězství ve skupině se 4 body za 2 vítězství a skóre 59:48. Chybělo jen velmi málo a doprovodit ostravský celek do bíloveckého finále mohl Sokol Dobruška, který dále sice porazil Studénku 23:20 (11:10), ale velmi smolně podlehl v přímém souboji o 2. postupovou příčku domácímu Brnu 13:14 (6:7) a se dvěma body a skóre 51:56 obsadil 3. místo, čímž mu postup jen těsně unikl.

Pavel Souček